ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

193ον

'Αλλ' άφοῦ ὡς ἐκ τύχης ἐσώθη ἀνόμισεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀσχολῆται μὲ τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεξε. Ἐδόθησε τὴν χεῖρά του εἰς τὴν περισκελίδα του καὶ ἔπισαε μίαν μάχαιραν. "Ἔπειτα ἐσηκώθη καὶ εἶπε.

—Ἀφοῦ εἶναι ἔτσι τὸ πρᾶγμα, ἐγὼ δὲν ἔχω κανένα λόγο νὰ κάθομαι ἐδῶ.

—Θὰ φύγετε; ἠρώτησεν ὁ Μπαγιάζ, ἀγιρόμενος καὶ ἐκεῖνος. Καὶ πότε θὰ σᾶς ἐπανιδοῦμεν;

—Ἐ, αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω! ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Θύμος.

Τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι εἰς χαιρετισμόν. Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ ὁ Μπαγιὰ ἀνόπωπος ἔδιδε τὸ ἰδικόν του ὁ Θύμος ἐνέσπασε τὴν μάχαιράν του καὶ μὲ ταχύτητα θυέλλης τὴν ἐνέπηξεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δέη.

Ἐκεῖνος πληγές, ἀφῆκε φωνὴν πνιγμένην καὶ ἔκλινε τὸ σῶμά του πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὁ Θύμος δὲ διὰ νὰ μὴ δουπήσῃ καὶ προξενήσῃ θόρυβον, τὸν ὑπεδέχασε, τὸν ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ἐστάθη ἐν θριαμβῷ ὑπεράνω αὐτοῦ καὶ ἐψιθύρισε.

—Ἄιμα!

—Τί εἶνε; ἠρώτησεν ἐν χορῷ ὅλοι οἱ παρισάμενοι καὶ συζήτοῦν τες σπαστῶται.

—Ἄιμα! μωρέ.

—Τρελλάθηκες σύντροφε; ἠρώτησε γελῶν ἕνας.

—Μά, νά! Κυττάξουμε... "Ε, θὰ μάτωσε ἡ μύτη σου...

—Μωρὲ παιδιά! διεμαρτυρήθη ἐκεῖνος, οὔτε ἡ μύτη μου, οὔτε τίποτα ἄλλο ἐμάτωσε. Ἀπὸ κάποιον ἤρθε τὸ αἷμα...

Οἱ σπαστῶται ἤρχισαν νὰ γελοῦν ἀπὸ τοὺς λόγους ἐκείνου: τοῦ συναδέρουν τῶν ὁ ὁποῖος ἔλχε λάβει τὴν ἐκφρασιν ἠιθίου διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι εὑρεν ἐπὶ τοῦ προσώπου του μίαν σταγόνα αἵματος, ὁπότε αἴφνης μία νέα φωνὴ ἠκούσθη.

—Νὰ κι' ἐγώ;

— — —

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

"Οταν οἱ σπαστῶται εἰσήρχοντο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μπαναγῆ καὶ τὸν ἔβλεπον πλέονται εἰς τὸ αἷμά του, θὰ τοῦ ἐπεζήβεντο καὶ θὰ τὸν ἐφύνεων.

Δι' ὅλλγα δευτερόλεπτα ὁ ἀρχιγαρτάρης ἐστάθη ἀναποφάσιστος. "Ἐπειτα ἀνέσυρεν ἐν ἐκ τῶν τριῶν ρεβόλβερ του ψιθυρίζων.

—Γι' ἄς ἴδοῦμε, πόσο θὰ πληρώσουν τὴ ζωή μου.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχε φοβηθῆ ὁ Θύμος ἐκεῖνο πράγματι εἶχε συμβῆ.

Τὸ τρέχον ἀπὸ τὴν πληγὴν τοῦ Μπαναγῆ ἄιμα, διὰ μιᾶς τὸν χαραμάδων τοῦ δυλίνου δαπέδου, ἤρχισε νὰ πίπτῃ κατὰ σταγόνας ἐπὶ τῶν σταρ-τ ιστῶν, οἱ ὁποῖοι συνηθισμένοι κάτω ἀπὸ τὴν στοὰν συνεζήσουν τὰ τῆς συλλήψεως τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ εὑρισκομένου κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀξιωματικοῦ.

Μία σταγὼν ἔπεσεν εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς τῶν σπραστιωτῶν, ὁ ὁποῖος σκουπίσας τὸ ὑγρανθὲν μέρος τοῦ προσώπου του, ἐκύτταξε τὸν δαρφνα δάκτυλόν του καὶ ὁπὸ καταπλήξεως καταληφθεὶς ἐψιθύρισεν:

—Αἷμα! Τί εἶνε; ἠρώτησεν ἐν χορῷ ὅλοι οἱ παριστάμενοι καὶ συζήτοῦν τες σπαστῶται.

—Ἄιμα! μωρέ.

—Τρελλάθηκες σύντροφε; ἠρώτησε γελῶν ἕνας.

—Μά, νά! Κυττάξουμε... "Ε, θὰ μάτωσε ἡ μύτη σου...

—Μωρὲ παιδιά! διεμαρτυρήθη ἐκεῖνος, οὔτε ἡ μύτη μου, οὔτε τίποτα ἄλλο ἐμάτωσε. Ἀπὸ κάποιον ἤρθε τὸ αἷμα...

Οἱ σπαστῶται ἤρχισαν νὰ γελοῦν ἀπὸ τοὺς λόγους ἐκείνου: τοῦ συναδέρ ου των ὁ ὁποῖος ἔλχε λάβει τὴν ἐκφρασιν ἠιθίου διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι εὑρεν ἐπὶ τοῦ προσώπου του μίαν σταγόνα αἵματος, ὁπότε αἴφνης μία νέα φωνὴ ἠκούσθη.

—Νὰ κι' ἐγώ;

— — —

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΑΠΟ ΑΜΕΘΥΣΤΟ...

«Τὸ βιβλίο τῆς ζωῆς μου πλησιάζει στὸ τέλος του. Ξαναδιαβάζοντάς το μοῦ φαίνεται, πὼς πρόκειται γιὰ ἕνα ἄλλο πρόσωπο καὶ ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτό μου, ἕνα πρόσωπο τόσο διαφορετικό, ὥστε δὲν τὸ ἀναγνωρίζω πιά...

Τὴν ἐποχήν. ὅπου συνέδη ἡ ἱστορία ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ ἤμουν μικρὴ ἀκόμη. Ὁ πατέρας μου μ' ἐλάτρευε, γιατί εἶχα χάσει τὴ μητέρα μου, ποτοῦ καλὰ—καλὰ τὴ γνωρίσω... "Ημουν σκετπικὴ πάντοτε, τὸ παραμικρὸ ἐνοχλοῦσε τὴν εὐαισθησία μου καὶ ἐπίστευα πολλὰ στὴν αἰωνιότητα τοῦ ἔρωτα... Ἀν νοιμοῦσε κανεὶς τότε νὰ μοῦ πῇ, ὅτι ὁ ἔρως δὲν εἶνει ἕνα αἰώνιο αἴσθημα, ἀλλὰ συχνὰ σπαρέζει τὴν ἀνθρώινην καρδιὰ μὲ τὰ πρανικὰ παιγνίδια τοῦ, θὰ μοῦ ἐφαίνοταν πὼς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ψεύστης τοῦ κόσμου. ὁ πιὸ δάναυψεύστης τοῦ κόσμου, ὁ πιὸ δάναυσσε εἴρων,.. Συλλογίζομαι ὅτι αἱ ὑπόρξεις ποὺ δὲν θυσιάζουν τὴ ζωὴ τοῦς στὸν ἔρωτα, εἶναι ἀνάξιες νὰ λέγονται εὐγενικὲς καὶ ἀνώτερες... Θυμᾶμαι πὼς ἐπερνοῦσα τόνα τὸ ἡμέρες μου τραγουδώντας ὅμορφα, νοσταλγικά, τραγούδια καὶ διαβάζοντας τρυφερὰ ἀιθημιατικὰ ποιήματα, ποὺ ὄχι μόνο τ' ἀποστήθιζα, ἀλλὰ καὶ τ' ἀντέγραφα. Ἡ μουσικὴ πάλιν μ' ἔρριχνε σὲ μιὰ βαθειὰ συλλογή, καὶ μ' ἔκανε νὰ νοιώθω ἕνα παράξενο γλυκὸ μούδιασμα, σ' ὅλο μου τὸ κορμί...

Στὸ διπλανὸ σπίτι ἔμενε τότε ἕνας φίλος τοῦ πατέρα μου· ποὺ εἶχε ἕνα ἀγοράκι τῆς ἰδίας ἡλικίας μὲ μένα. Τὸ ἀγοράκι αὐτὸ ἦταν ὁ μοναδικὸς σύντροφος τῶν παιχνιδιῶν μου, "Οταν ὅμως πέθανεν ὁ πατέρας του, κάποιοι μακαυνοὶ συγγενεῖς του ἤλθαν καὶ τὸ ἐπῆραν μαζί· τοιῶς, ἐκλείσαν τὸ σπίτι καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἔανακεῖδα τὸν ἀγαπημένο σύντροφο τῶν παιγνιδιῶν μου...

Μιὰ ἡμέρα ἡ γιαγιά μου, ποὺ ἔμενε στὴν Ἀγγλία, ἔγραψε στὸν πατέρα μου, ὅτι εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ μὲ ἰδῇ, γιατί αἰσθανόταν ὅτι τὸ τέλος τῆς ἐζῆς πλησιάσει. Ὁ πατέρας μου ἀναγκάσθηκε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἐπιθυμία τῆς καὶ λίγες ἡμέρες ἀργότερα μ' ἔστειλε στὸ Λονδῖνο. "Οταν ἔφθασα ἐκεῖ μὲ ὑδήγησαν στὸ σπίτι τῆς γιαγιᾶς μου. ἀνάκρυσα ἕναν μεγαλόπρεπο πύργο, ποὺ μοῦ κίνησε τὸν θαυμασμό... "Ενα ὁλανθιμέένο πάρκο περιεριγύζε τὸν πύργο, παντοῦ ἤταν ζωρφες πελούζες καὶ τὰ μεγάλα δένδρα ἔρριχναν μυστηριώδεις σκιές. Κάσαπρα ἀγάλματα ἤταν μποστὰ σὲ μικρὴ λίμνη ποὺ πάρκου καὶ γύρω ἀπ' αὐτὴν πάγκοι... Μοῦ ἐφάνηκε πὼς βρισκόμουν στὸ παλάτι μιᾶς Νεράϊδας... "Οταν μὲ εἶδεν ἡ γιαγιά μου, μ' ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά της καὶ ἤρειμε κατάπληκτη γιὰ τὴν ὁμοιότητά μου μὲ τὴν ἀδελφή της τὴν Χάζελ;

—Ἡ Χάζελ πέθανε πολὺ νέα. παιδί μου, μοῦ εἶπε μὲ τὴ χαϊδευτικὴ φωνή της. Πέθανε ἀπὸ ἔρωτα. Οἱ γονεῖς της δὲν θέλησαν νὰ τῆς δόσουν τὸν νέον ποὺ ἀγαποῦσε κ ἐκεῖνος ἀνάγκασαν νὰ φύγῃ ἀπὸ κοντά κ' αὐτὸ τὴν ἔφερε στὸν τάφο...

Ἡ γιαγιά μου μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία αὐτή, ἐνῶ δυὸ χονῦρα δάκρυα ἐκύλησαν στὰ ρυτιδωμένα μάγουλά της. Ἐκαθήμεθα μέσα στὸ σαλόνι, σ' ἕνα δελοῦδινο καναπέ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔφθαναν οἱ τελευταῖες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ποὺ ἔγερνε ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὴ δύση τοῦ. "Εξαφνα τὴν εἶδα νὰ σηκώνεται μὲ κόπο, νὰ σέρνῃ τὸ κουρασμένο της κορμὶ ὡς τὸ διωμάτιό της καὶ νὰ ξαναγυρίζῃ κοντά μου, κρατώντας στὰ χλωμὰ χέρια της ἕνα μπιζοῦ, Μοῦ τόδωσε. Τὸ ἐκύτταξα, μὲ μιὰ χαρούμενη ἐκπληξῆ καὶ εἶδα ὅτι ἤταν μιὰ καρδιὰ ἀπὸ ἀμέθυστο, μέσα στὴν ὁποία εἶχε χαραχθῆ ἕνα ἀνδρικὸ δυσμα...

—Εἶναι ;σπασμένη, ὅπως βλέπτης, μικροῦλα μου μοῦ εἶπε ἡ γιαγιά μου. Στὸ ἄλλο μισό, ποὺ λείπει, ἤταν χαραγμένο τὸ δνομα τῆς Χάζελ, Πάρε αὐτὸ τὸ μπιζοῦ κοῦκλά μου καὶ εὐχομαι νὰ σοῦ φέρῃ εὐτυχία!.

Τὰ λόγια αὐτὰ μοῦ ἐκαμαν μεγάλη ἐντύπωσῃ. "Οπως ἤθελα μου εἶχεν ἀγαπήσει μὲ τὴν καρδιὰ τῆς καὶ πέθανε γιὰ τὸν ἔρωτά της, ἔνσι κι' ἐγὼ ἐπερίμενα τὸν νέον, ποὺ θὰ ἐρχόταν μιὰ μέρα νὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς μου. Μὲ ἐφαντάζομαν ἀκόμα ὅτι θὰ συναντοῦσα μόρια ἐμπόδια, ἔως ὅτου νὰ κατασταῖσει κ' αὐτὸ μ' εὐχαριστοῦσα, γιατί θὰ νοιοῦσα κ' ἐγὼ ἐκείνον τὸν γλυκὸν πόνον τῆς καρδιᾶς ποὺ ἔφερε τὴν καϋμένη τὴ θεία μου ὡς τὸν τάφο!..

"Οταν ξαναγύρισα κοντὰ στὸν πατέρα μου, βρῆκα τὸ σπίτι μας ἀνοιχτὸ πιά, ἀτὸς κοσμικὸς συγκεντρώσεις. Εἶχαν περάσει τόσα χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο τῆς μητέρας μου.. Ὁ παιδικός μου φίλος ὁ μικρὸς σύντροφος τῶν παιχνιδιῶν μου ἤταν κ' αὐτὸς ἐκεῖ.. Εἶχε γίνει ὅμως τώρα ἕνας ὡραῖος καὶ κομψὸς νέος. "Οταν ἔρχοταν κοντά μου, καταλάβαινα πὼς ἐχλὼ μιαζα.. Ἀν κ' αἰσθανόμουν τὴν καρδιά μου νὰ πλημμυρῇζῃ ἀπὸ ἕνα ἀνεξήγητο αἴσθημα, μολαταῦτα ἐξαπαλοῦσόσα νὰ εἶμαι ψυχρή, ἐπίτηδες! του. Χωρὶς καὶ γιὰ νὰ ξέρω γιατί. Στὸ μεταξὺ ἔφυγα. Τὸν περίμενα ὅμως, μ' ὅλο ποὺ τὰ χρόνια περνοῦσαν χωρὶς νὰ ξεναφανῇ. "Ἀρχισα νὰ χάνω κάθε ἐλπίδα. Ξαφνικὰ ἕνα φθινοπωρινὸ δεῖλι, ἡ καμαρέρα μου μὲ εἰδοποίησε πὼς κάποιος κύριος μὲ περιμένε στὸ σαλόνι. Κατέβηκα καὶ χωρὶς νὰ τὸ περιμένω ἐρρέθηκα ἀπέναντι ἀπὸ τὸ παιδικό φίλο μου, ποὺ ἀνεμενούμουν χρόνια τὸ γυρισμό του..

—Εἶμαι περισσατικὸς ἀπ' τὴν πατρίδα. "Ηρθα μὲ τὴ γυναίκα μου ποὺ τὴν πῆρα γιατί μ' ἔπασε τὴ ζωή μοῦ ψιθύριστε.

Μηχανικὰ πῆρα τὸ χέρι του καὶ τὸνεισσα νὰ ἔτρίμῃ μεσ' στὸ δικό μου. Καὶ καθὼς ἡ ζλέξη «γυναίκα μου» σύντριψε τὰ δνειρά μου, τὸ κεφάλι μου ἔγειρε βαρὺ σὸ στῆθος μου ὅπου κρέμουναγ ἡ καρδιὰ π' ἀνῆκε στὴ Χάζελ. Τὴ Χάζελ ποὺ σκότισε ἕνα ἄτυχος ἔρωτας καὶ ξέσπασα σ' ἕνα πικρὸ κλάμμα..

ΤΙΑΝΤΕ ΜΟΤΤΑ

Ὑγιεινὴ

ΤΟ ΤΕΊΟΝ

Τὸ τέϊον, κοινῶς τσάϊ, ἐνεργεῖ ἀκριβῶς ὅπως ὁ καφὲ μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι εἶναι ἡτοον ὑβρεπτικὸν καὶ ὀλιγώτερον διεγερτικὸν τοῦ καφέ.

Τὸ τσάϊ εἰς μετρίαν χρῆσιν εἶναι ποτὸν ἐλαφρῶς διεγερτικὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τονωτικόν, διουρητικόν, εὐπεπτικόν, εὐπνοϊκὸν καὶ ἐφιδρωτικόν.

Διαθέτει εἰς ἐργασίαν μυϊκὴν καὶ ἐγκεφαλικὴν, ὀξεῖαν τὰς πνευματικὰς δυνάμεις, ἐπιταχύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, καθιστᾷ τὴν ἀναπνοὴν δραστηρίαν, ἐπιτείνει τὰς λειτουργίας τοῦ δέρματος καὶ τὴν ἀπέκκρισιν τῶν οὐρων, ἐβάρος τέλος ἐπιφρελῶς ἐπὶ τῶν περισσοτέρων λειτουργιῶν. Τὸ τσάϊ ἀποτελεῖ ποτὸν ἐξαιρετον καὶ λίαν ὀγιεινόν, ἰδίως ἐν καιρῷ ἐπιδημίων, πρὸ παντὸς εἰς χώρας ὅπου ἡ τιθῆσις καὶ ἀπολύμα-σ ς τῶν ποσίμων ὑδάτων εἶναι δυσχερῆς ἢ ἀδύνατος. Τὸ κρὸυ τσάϊ δὲν χάνει εἴποτε ἀπὸ τὰς διεγερτικὰς καὶ τονωτικὰς ἰδιοτητάς του. Διὰ τὸ πεπτικὸν σύστημα τὸ τσάϊ παρουσιάζει σημασίαν ὅλως ἰδιαιτέραν. Διεγείρει τὰς πεπτικὰς λειτουργίας καὶ ὑποδοηθεῖ τὴν πέψιν. Ἀσφαλῶς εἶναι πλέον εὐπεπτον παρὰ ὁ καφὲς, ἰδίως δ' ὑποπεπτικός. Ὡς πρόγευμα εἶναι κατάλληλον διὰ δυσπεπτικοὺς κατὰ τὰς περιόδους γαστρικῆς κοπώσεως, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνεται πολὺ ζεστόν. Ἐλαφρὸν τσάϊ ὡς ποτὸν ἐν ὥρᾳ τραπέζης διὰ τοὺς περισσοτέρους δυσπεπτικοὺς ποὺ δὲν θέλουν τὸ νερό εἶναι λίαν ἀξιοσύστατον. Ἡ μερᾶλη εἰς τανίνην περιεκκινόσης τοῦ τσαΐου καθιστᾷ αὐτὸ ὠφέλιμον διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ διάρροιαν. Ἡ προσθήκη γάλακτος εἰς τὸ σταϊ διεκινδυνεύει τὴν εὐπεπτότητα τοῦ τελευταίου τούτου. Τὸ τσάϊ χωρὶς σάκχαρον εἶναι τέλος γνωστὸν μέσον κατὰ τῆς παχυσαρκίας.

Ἡ κατάχρησις τοῦ τσαΐου ἢ καὶ ἡ χρῆσις εἰς ἄτομα πάσχοντα ἤμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἐλάδας τινάς, τὰς ὁποίας εἶναι καλὸν νὰ γνωρίζωμεν. Ὁ διάσημος Ἄγγλος ἰατρὸς Λόντερ Μπρέντον ἐμελέτησε λεπτομερῶς τὰς ἐκ τῆς ὑπερμέτρου τείσσσίας [ἐλάδας. Τὸ τσάϊ μπορεῖ νὰ παίζῃ ρόλον ἐπιλεδῆ, διὰ τὴν θρέψιν κατὰ τρεῖς τρόπους:

1) Ἐλαττώνων τὴν αἴσθησιν τῆς πείνης, 2) καθιστῶν τὰς τροφὰς ἥτσον εὐκόλους πρὸς πέψιν, 3) διατηρόσων τὴν στομαχικὴν πέψιν.

Τὸ δυνατὸν σταϊ πλούσιον εἰς τανίνην, λαμβανόμενον ὑπερμέτρως προκαλεῖ διαταραχὰς λίαν ἐνδιήλους ἐκ μέρους τοῦ πεπτικοῦ καὶ νευρικοῦ συστήματος. Διὰ τὰς κατοχῆρσεις τοῦ τσαΐου ἐμποδίζεται ἡ ἐκκρισις τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ καὶ προκαλοῦνται ἡ τουλάχιστον χειροτερεύουν αἱ αἱμορροΐδες μερικαὶ χρόνιαι γαστρίτιδες καὶ διάρροιαι.

Αἱ ἐλαδεραὶ συνέπειαι τοῦ τσαΐου προκαλοῦνται εὐκολώτερον μὲ τὸ πράσινο τσάϊ τὸ ὁποῖον περιέχει καὶ μεγαλεπέρας ποσότητα τανίνης καὶ ἔχει ἀποτελέσματα πλέον ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ καὶ πεπτικοῦ συστήματος. Ὅλα τὰ τσάϊα δὲν εἶνε ἐξ ἴσου ἐλαδερά. Τὰ μαῦρα τσάϊα τῆς Κίνας καὶ τῆς Ρωσσίας εἶναι ἥτσον διεγερτικὰ παρὰ τὰ πράσινα. Τὰ τσάϊα τῆς Κεϋλάνης καὶ τὰ Ἰνδικὰ εἶνε γενικῶς ὀλιγώτερον ἐλαδερά.

Διὰ τοὺς δυσπεπτικοὺς τὸ τέϊον τῆς Κίνας ὡς περιέχον ὀλιγωτέραν τανίνην εἶναι κρεσιμότερον.

Γενικῶς οἱ νευροπαθεῖς, οἱ καρδιακοί, οἱ ποδαγρικοί, οἱ νεφρολιθιασικοὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὸ τσάϊ, ἔστω καὶ εἰς μετρίαν χρῆσιν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΕΤΑΓΙΕΡ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΛΕΠΡΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

Καὶ πραγματικὰ κάτω ἀπὸ τὰ κρόσια τῆς κουρτίνας διέκρινε κανεὶς κάπνιους λεκέδες χρώματος καφέ.

Παραμέρισαν τὴν κουρτίνα κ' ἔπτηχαν νὰ ρίξουν μιὰ ματιὰ καὶ στὴ σοφίτα, ποὺ τὴν ἐφώτιζαν δυὸ παράθυρα, τὸ ἕνα στὴ μιὰν ἄκρη καὶ τ' ἄλλο στὴν ἄλλη.

Τίποτε τὸ ὁποῖο δὲν παρετήρησαν ἐκεῖ μέσα "Οταν ξαναγυρίσαν στὸ ὑπόγειο, ὁ ἐπιθεωρητὴς Ριδιέρ ρώτησε τὸν γέρο.

—Ἡ ἐξώπορτα δὲν ἤταν κλειδωμένη, εἶπες;

—Ὄχι, καὶ αὐτὸ εἶναι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ ἐξηγήσω. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ σταμάτησε ἐν αὐτοκίνητο μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς ἐπαύλεως.

—Κατέβα Ναντίνα, εἶπεν ἡ δίς Ντελωναγ στὴ μάν ἀπὸ τὰς ἀνοιξίς της. Ὁ μπάρμα Ἱππόλυτος θέναι χωρὶς ἄλλο ἐδῶ, γιατὶ ἔλέπω τὰ παράθυρα ἀνοιχτά. Ἡ Ναντίνα ἤταν μόλις 18 χρονῶν, ψηλὴ μελαχροινὴ μὲ μάτια γαλανὰ σκοῦρα, φοροῦσεν ἕνα ταγὲρ νυυτικὸ καὶ κπελλάκι ἀπὸ φάϊλα.

Μόλις ἔρριξε τὴ ματιὰ της μέσα στὸν κῆπο ἐφώναξε:

Ὁ μπάρμπα Ἱππόλυτος εἶναι ἐδῶ θεία μου, μὰ δὲν εἶναι μοναχός του.

Τὸν συνοδεύουν δυὸ κύριοι ποὺ δὲν τοὺς ξέρω. Τί νὰ συμβεῖναι ἀρά γε;

Ἡ νέα κατέδηκαν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο μαζί μὲ τὴ Χριστιάνα.

Οἱ δυὸ ἀδελφὲς ἔμοιαζαν ἀρκετὰ ἡ μιὰ τὴν ἄλλης, μὰ ἡ Χριστιάνα, ποὺ ἤταν δυὸ χρόνια μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ναντίνα, εἶχε πιὸ κανονικὰ χαρακτηριστικά. Ἡ μύτη της ἤταν πιὸ ἴσια, τὸ στόμα πιὸ καλοσχηματισμένο. Ἦταν σίγουρα πιὸ ὡραία ἀπὸ τὴ μικρή, μὰ ἡ φυσιογνωμία της ἔχανε σὲ ἐκφρασι καὶ σὲ χάρι, ἔτι ἐκέρδιζε σὲ ὀμορφιά.

Ὁ μπάρμα Ἱππόλυτος μόλις εἶδε νὰ σταματᾷ τὸ αὐτοκίνητο μπροσὰ στὴν ἐξώπορτα ἔτρεξε νὰ ὑποδεχθῇ τὴν δίδα Ντελωναγ, μὰ στὴ φυσιογνωμία του ἦταν ζωγραφισμένη ἔλη τοῦ ἡ ταρχχῆ καὶ ἡ ἀνησυχία τῆς ψυχῆς του.

—Τί σοῦ συνέδη μπάρμπα Ἱππόλυτε; Περιμένεμε νὰ σὲ βροῦμε στὸ σταθμό. Δὲν ἔλαβες τὸ τηλεγράφημά μου;

—Τέλαβα δεσποινίς ἀλλά.....

—Ἀλλά;

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ πλησίασε κι' ὁ ἀστυνόμος. Βρυιὲ καὶ ἀφοῦ παρουσιάσθηκε στὴ δεσποινίδα Ντελωναγ τῆς εἶπε:

—Ἡ παρουσία μας θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ δεσποινίς. Σᾶς παρακαλῶ νὰ συγχωρήσετε τὸν μπάρμπα Ἱππόλυτο, ἐπειδὴ ἐγὼ τὸν ἐκράτησα ἐδῶ. Ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά σας τὸ μεσημέρι καὶ ἔσταν ἤρθε νὰ ἀνοίξῃ τὰ παράθυρα τῆς ἐπαύλεως ἀνεκλύψε κάποια ἔχνη.. ἀρκετὰ ὁποπτα.

Ἡ Μάρθα Ντελωναγ τὸν κότταξε καὶ τὸ πρόσωπό της φανέρωσε μιὰ δυσάρεστη ἐκπλήξι.

—Μῆπως μπήκαν κλέφτες στὸ σπίτι;

—Δὲν τὸ πιστεύω. Κατὰ τὰ φαινόμενα κάποτε δὲν ἔκλεψαν καὶ κάποτε δὲν διέρρηξαν, μὰ εἶναι δέβαιο ὅμως πὼς κάποιοι μπῆκαν μέσα στὴν ἔπαυλό σας καὶ χυπήθηκεν, γιατὶ σὰ πάτωμα ὑπάρχουν μερικὲς κηλίδες αἵματος.

Ἡ δεσποινὶς Ντελωναγὶ ἀνατρίχιασε. Πόσο ἀπ' αὐτὴν ἡ Χριστιάνα καὶ ἡ Ναντίνα ἄκουαν φρασμένες, Καὶ οἱ ὡρεῖς τους εἶχαν τὴν ἐντύπωσι πὼς ὁ ἀστυνόμος τοὺς ἐκρυβε ἕνας ᾧμέρος τῆς ἀλήθειας.

Ἐκείνος ἐξηκολούθησε.

—Ἤρθαν χωρὶς ἄλλο νὰ λύσουν ἐδῶ τὰς διαφορές τους, ἂν καὶ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰ ποιὸ λόγο διάλεξαν τὴν ἔπαυλί σας γι' αὐτὸ τὸ σκοπό.

Ἡ Μάρθα Ντελωναγ κυττάζοντας τὰ παράθυρα τοῦ πρώτου πατώματος ρώτησε ἀνήσυχη:

—Ἐπισκεφθήκατε ὅλα τὰ δωμάτια;

—Ναί, μπήκαμε παντοῦ. Μπορεῖτε ὅμως νὰ εἴσθε ἥσυχη. Κανένας δὲν βρίσκεται κρυμμένος μέσα στὴν ἔπαυλι.

Ἐπροχώρησαν ὅλοι πρὸς τὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια

ΑΝΤΙΘΥΜΑΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
Βόσια 35

Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 2—3 μ. μ. δέχεται τοὺς ἀπόρους ρυματικοὺς καὶ ὑπόπτους δωρεάν.

Φαρμακεῖα νυκτός

Καλλιβωκᾶς Ἀνδρ. Κολοκοτρώνη 46. Καραμπᾶ Ἀθανασίου Λεωφ. Δ. Γούναρη—Ὑψηλάντου. Παπαστεφανόπουλου Δ. Πλατεῖα Γεωργίου Α'

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Τὴν ὅην Φεβρουαρίου ἡμέραν Σάββατον ἀρχίζει ἡ Ἀποκριά στὸ Δημοτικὸ μας Θέατρον. Μὲ ἀποστράπτουσαν αἴθουσαν, πλήρη τζάζ μπάντ καὶ θέρμαναν.

"Οθεν παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσσαι χορούς, ὅπως προσερχόμενοι ἀπὸ τῆς 11ης—1ης μ. μ. ἐκάστης ἡμέρας καὶ κλείσουν ἐγκαίρ ς τῆς βραδυὲς των πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τυχὸν παρεξηγήσεως.

ΙΝΤΕΑΔ. Σήμερον ἡ «Σκιὲς τοῦ Παρεδθέντος» μὲ τὴν Λουΐζαν Οὔρλιχ. Νεωτάτης αὐστριακῆς παραγωγῆς.

ΠΑΝΘΕΟΝ (ἀθθουσα). Σήμερον ὁ Τζεῆμς Κάγκνεϋ στὶς «Νύχτες Ἀγωνίας».

ΠΑΝΘΕΟΝ (ταράτσα). Σήμερον τὸ «Μαῦρο Ντόμινο». Ἐλαστήριον δραχ. 5.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 19)1)1937

Σιδηροδρομικῶς

Καθ' ἀπάσην δην πρωϊνὴν διὰ 'Ηλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμὴν 'Αθηνῶν, 'Αθήνας, Πειραιὰ, Βόρειον 'Ελλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Νότιον 'Αμερικὴν, Μεσολόγγιον, Αἰτωλικὸν, 'Αγρίνιον, Ὀλλανδίαν, Γερμανίαν, Τεργέστην.

12ην μεσημβρινὴν διὰ Ναύπακτον, Καλάβρυτα, γραμμὴν 'Αθηνῶν, 'Αργοῦς, Ναυπλίου, Τρίπολιν, Πειραιὰ, 'Αθήνας, Βόρειον 'Ελλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

2αν μ. μ. διὰ 'Ηλείαν, Μεσσηνίαν, Λακωνίαν, Βορειοδυτικὴν 'Ελλάδα καὶ 'Ηπειρον.

Σιδηροδρομικῶς 7 1)2 μ. μ. διὰ Γαλλίαν, 'Αγγλίαν, Βόρειον 'Αμερικὴν.

'Ατμοπλοϊκῶς

Παραλαβὴ συστημένων διὰ τὸ μεσημβρινὸν κλείσιμον μέχρι τῆς 11 1)4 π. μ. καὶ διὰ τὸ ἑσπερινὸν μέχρι τῆς 6 1)4 μ. μ.

Αἱ κατὰ τὴν νύκτα ριπτόμενα ἐπιστολαὶ καὶ μέχρι τῆς 5ης πρωϊνῆς διὰ τὰ ἀτμοπλοϊκὰ δρομολόγια καὶ ὅης διὰ τὰ σιδηροδρομικά, εἰς τὸ γραμματοσιβάτιον τοῦ ταχυδρομείου ἀποστέλλονται τὴν πρωϊνὴν ὥραν τους.

'Αεροπορικῶς

Δι' ἀεροπορικὴν ἀλληλογραφίαν πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα τοῦ Ταχυδρομείου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Πάτραι—'Αθῆναι

Καθ' ἀπάσην τακτικαὶ 'Αναχωρήσεις δι' 'Αθήνας ἐκ Πατρῶν ὥραν 6.55' πρωϊνὴν, ἐξ Αἰγίου 8.37'. 'Ακράτας 9,38', Συλοκάστρου 10,49', Κορίνθου 2.27 ἄφιξις εἰς' Αθήνας 15.40 ὥραν.

Ἐπίσης δι' 'Αθήνας ἐκ Πατρῶν καὶ ὥραν 12.23' μ. μ., ἐξ Αἰγίου 13 44 'Ακράτας 14,31' Συλοκάστρου 15.21', Κορίνθου 16.23' ἄφιξις εἰς 'Αθήνας 19. 40' νυκτερινὴν.

Πάτραι—Καλάμαι

**Καθ' ἀπάσην τακτικαὶ ἀναχωρήσεις,διὰ Καλάμας ἐκ Πατρῶν καὶ ὥραν 6.15' πρωϊνὴν 'Αχαΐας 7 19 Λεχαινῶν 8,39 , Γαστούνης 9.10' 'Αμαλιάδας 9,36',